

Themablad "Gemeente"
Versie 28 december 2012

Universeel en plaatselijk

In het Nieuwe Testament wordt op veel plaatsen gesproken over 'de gemeente'. Hierbij dient onderscheid te worden gemaakt tussen

- De (universele) gemeente als geheel (alle christenen te samen). (Matt. 16:18, Ef. 1:22, 3:10, 5:25)
- De plaatselijke gemeente(n). (Hand. 14:23, Rom. 16:16, I Kor. 1:2,)
 Veel van de brieven van Paulus zijn gericht aan plaatselijke gemeenten en bevatten naast enerzijds veel 'universele waarheden', anderzijds op- en aanmerkingen die specifiek voor de betreffende gemeente zijn bedoeld.

Bouwwerk en fundament

In Matth. 16:15-18 lezen we hoe Petrus belijdt dat Jezus de Christus, de Zoon van de levende God is, waarop Jezus antwoordt dat Petrus de petra (rots) is waarop Jezus Zijn (universele) gemeente zal bouwen.

In I Kor. 3:10-15 wordt de (plaatselijke) gemeente vergeleken met een bouwwerk, dat wordt gebouwd op het fundament Jezus Christus. Bij de bouw van de gemeente kunnen verschillende bouwmaterialen worden gebruikt. Eens zal blijken hoe duurzaam deze materialen zijn.

Lichaam van Christus

De gemeente wordt ook wel beschreven als het Lichaam van Christus. Het lichaam bestaat uit vele leden, die ieder hun eigen plaats in het lichaam aangewezen gekregen hebben en die ieder hun eigen functie vervullen. (I Kor. 12:12-31)

Van belang hierbij is dat binnen het lichaam geen verdeeldheid heerst, maar dat alle leden voor elkaar zorgen (vs. 25).

Ondanks de onderlinge verschillen dient er eenheid in de gemeente te zijn. (Ef. 4:1-6)

Gods zorg voor plaatselijke gemeenten

Dat Gods zorg niet alleen naar de universele, maar ook naar de individuele plaatselijke gemeenten uit gaat, blijkt niet alleen uit de grote verscheidenheid aan brieven die Paulus aan de plaatselijke gemeenten schreef, maar ook uit de zeven gouden kandelaars in Openb. 1:20 die zeven verschillende soorten gemeenten symboliseren.

Noodzaak tot deelname

Als christenen worden we opgeroepen de onderlinge samenkomsten (van onze eigen plaatselijke gemeente) niet te verzuimen. (Hebr. 10:25)

De (plaatselijke) gemeente is de plaats waar gelovigen

- Onderwezen, (Gal. 6:6, I Tim. 3:2, II Tim 2:2, 3:16)
 - opgebouwd en bemoedigd, (Ef. 4:29, I Thess. 5:11)
 - terechtgewezen (Matt. 18:15, I Thess. 5:12, II Thess. 3:15)
- worden.

In de (plaatselijke) gemeente dient ook de zorg voor de armen en de weduwen te worden georganiseerd. (Hand. 6:1, I Tim. 5:3)

Tot slot vinden ambten en bedieningen hun plaats in de (plaatselijke) gemeente.

Ambten

In het Nieuwe Testament worden twee ambten genoemd;

- Oudste (of opziener)
 De belangrijkste taak van een oudste is 'geestelijke leiding' ('zorg voor de kudde', onderwijs, vermaning, etc.). (Hand. 20:28, I Tim. 3:2, Titus 1:9)
 Oudsten dienen in iedere stad (plaatselijke gemeente) te worden aangesteld. (Titus 1:5)
 Om als oudste aangesteld te kunnen worden, dient aan een aantal eisen te worden voldaan. (I Tim. 3:2-7, Titus 1:5-9)
- Diaken (of dienaar)

De belangrijkste taak van een diaken is 'praktische leiding' (voedselvoorziening, geldelijke ondersteuning, etc. ('bedienen van de tafels')). (Hand. 6:2)
 De gemeente kiest uit haar midden mensen om als diaken aan te stellen. (Hand. 6:3-6)
 Om als diaken aangesteld te kunnen worden, dient aan een aantal eisen te worden voldaan. (Hand. 6:3, I Tim. 3:8-12)
 Het werk van diakenen is bedoeld om oudsten de gelegenheid te geven "zich te wijden aan het gebed en de bediening van het Woord". (Hand. 6:4)

Bedieningen

Naast de twee ambten worden in het Nieuwe Testament vijf bedieningen genoemd. Bedieningen zijn gegeven om "de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het Lichaam van Christus". (Ef. 4:11-12)

Het gaat hierbij om

- Apostel
 Een apostel is een (door God) 'gezondene'. In Matt. 10:1-2 is te zien hoe de discipelen apostelen worden. Een apostel is veelal een pionier. Hij sticht een gemeente en legt het fundament, waarop een ander voortbouwt. (I Kor. 3:10)
- Profeet
 Een profeet is een 'aanzegger' namens God, door de inspiratie van de Heilige Geest. Een voorbeeld is Agabus. Ook Judas en Silas waren profeten. (Hand. 11:27-30, 15:32)
 Bij profetie is het van belang om
 - De profetie te toetsen. Een profetie kan nooit strijdig met Gods Woord zijn! (I Kor. 14:29)
 - Te beseffen dat 'de geest van een profeet aan de profeet zelf onderworpen is', oftewel een profeet kan zich er nooit op beroepen dat deze een profetie 'buiten zichzelf' heeft uitgesproken. (I Kor. 14:32)
 - Onderscheid te maken tussen verschillende niveaus van profetie. Naast de aan individuele personen gegeven bediening van profeet, worden alle christenen opgeroepen de gave van profetie na te streven! (I Kor. 14:1)
- Evangelist
 Een evangelist is een prediker van de blijde boodschap. Een voorbeeld hiervan is Filippus. (Hand. 21:8)
 Ook hier dient weer onderscheid te worden gemaakt tussen de bediening van evangelist en de opdracht die er voor iedere christen ligt. (II Tim. 4:5)
- Herder
 Een herder zorgt voor (de) (Gods) kudde. Een herder kent zijn schapen, leidt en beschermt ze, ziet om naar de gewonde dieren, etc. (Joh. 10:4-6, 10:14, Ezech. 34)
 De bediening van herder kent overlap met het ambt van oudste.
- Leraar
 Een leraar onderwijst het Woord van God. Leraren dienen een gezonde leer te onderwijzen. (II Tim. 4:3)

Bedieningen kunnen aan één specifieke plaatselijke, maar ook aan de universele gemeente verbonden zijn.

Zie ook het themablad 'Vrouw en gemeente'.